Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

af 21. december 1988

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer

(89/106/EØF)

(EFT L 40 af 11.2.1989, s. 12)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets direktiv 93/68/EØF af 22. juli 1993	L 220	1	30.8.1993

▼B

RÅDETS DIREKTIV

af 21. december 1988

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer

(89/106/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

i samarbejde med Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

Det påhviler medlemsstaterne at sikre sig, at bygge- og anlægsarbejder på deres område konstrueres og udføres på en sådan måde, at de ikke bringer mennesker, husdyr og ejendom i fare og samtidig overholder andre væsentlige krav i almenvellets interesse;

i medlemsstaterne stilles der i lovbestemmelser krav i forbindelse med byggeri, som ikke alene vedrører sikkerhed, men også sundhed, holdbarhed, energibesparelser, miljøbeskyttelse, økonomiske aspekter og andre aspekter, der er af betydning for almenvellet;

disse krav, som ofte er nedfældet i nationale love og administrative bestemmelser, har direkte indflydelse på arten af de byggevarer, der anvendes, og er afspejlet i nationale standarder, tekniske godkendelser og andre tekniske specifikationer og bestemmelser, som ved deres forskelligartethed udgør en hindring for samhandelen inden for Fællesskabet;

i hvidbogen om gennemførelse af det indre marked, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i juni 1985, anføres det i punkt 71, at visse sektorer inden for den generelle politik, navnlig bygge- og anlægssektoren, skal have særlig vægt; de tekniske handelshindringer inden for bygge- og anlægssektoren skal, hvis de ikke kan fjernes gennem gensidig anerkendelse af ækvivalens mellem medlemsstater, fjernes i overensstemmelse med den i Rådets resolution af 7. maj 1985 ([4])fastsatte nye metode, som indebærer en definition af væsentlige krav med hensyn til sikkerhed og andre aspekter, som er vigtigte for almenvellet, uden at det gældende og berettigede beskyttelsesniveau i medlemsstaterne derved forringes;

de væsentlige krav udgør både de generelle og de specifikke kriterier, som bygværker skal opfylde, og ved disse krav forstås, at de nævnte bygværker med en vis grad af sikkerhed skal opfylde et eller flere eller alle disse krav, når og hvis de omfattes af reglerne;

som grundlag for harmoniserede standarder eller andre tekniske specifikationer på europæisk plan og til udarbejdelse eller udstedelse af europæisk teknisk godkendelse udfærdiges der basisdokumenter med henblik på at give de væsentlige krav konkret form på teknisk niveau;

disse væsentlige krav danner udgangspunkt for udarbejdelse af harmoniserede standarder for byggevarer på europæisk plan; for at det fælles indre marked kan blive til så stor nytte som muligt, for at give flest mulige producenter adgang til dette marked, for at sikre, at markedet bliver så gennemsigtigt som muligt, og for at tilvejebringe forudsætningerne for et harmoniseret samlet regelsæt inden for byggeriet bør der i

([1]) EFT nr. C 93 af 6. 4. 1987, s. 1.
([2]) EFT nr. C 305 af 16. 11. 1987, s. 74, og EFT nr. C 326 af 19. 12. 1988.
([3]) EFT nr. C 95 af 11. 4. 1988, s. 29.
([4]) EFT nr. C 136 af 4. 6. 1985, s. 1.

▼B

så vidt omfang og så hurtigt som muligt indføres harmoniserede standarder; disse standarder er nu udarbejdet af private organer uden mandat; derfor anerkendes Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) og Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (CENELEC) som kompetente organer til vedtagelse af harmoniserede standarder i overensstemmelse med de generelle retningslinjer for samarbejdet mellem Kommissionen og disse to organer, der blev undertegnet den 13. november 1984; i dette direktiv forstås ved en harmoniseret standard en teknisk specifikation (europæisk standard eller harmoniseret dokument), som et af eller begge disse organer har vedtaget efter mandat fra Kommissionen i overensstemmelse med Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter ([1]);

byggevarers særlige beskaffenhed kræver en præcis udformning af disse harmoniserede standarder; det er derfor nødvendigt at udarbejde basisdokumenter med henblik på at etablere en forbindelse mellem mandater for standarder og væsentlige krav; i harmoniserede standarder, der så vidt muligt udformes som ydeevneniveau for varen, tages der hensyn til disse basisdokumenter, der skal udarbejdes i samarbejde med medlemsstaterne;

det ydeevneniveau og de krav, som varer fremover skal opfylde i medlemsstaterne, skal opstilles i klasser i basisdokumenterne og i de harmoniserede tekniske specifikationer, således at der tages hensyn til de forskellige væsentlige krav for visse bygværker og til de forskellige forhold i medlemsstaterne;

harmoniserede standarder bør omfatte klassifikationer, som tillader fortsat markedsføring af varer, der opfylder de væsentlige krav, og som fremstilles og anvendes lovligt i overensstemmelse med tekniske traditioner, der bygger på vejrforhold og andre lokale forhold;

en vare anses for at være egnet, hvis den opfylder kravene i en harmoniseret standard, en europæisk teknisk godkendelse eller en ikke-harmoniseret teknisk specifikation, der er anerkendt på fællesskabsniveau; hvis en vare er af ringe betydning med hensyn til de væsentlige krav, og hvis den afviger fra eksisterende tekniske specifikationer, kan et anerkendt organ attestere dens egnethed;

varer, der på denne måde har opnået godkendelse som egnede, kan kendes på EF-mærket; de skal frit kunne omsættes og frit kunne anvendes til det tilsigtede formål overalt i Fællesskabet;

hvor det drejer sig om varer, for hvilke der ikke kan fastsættes europæiske standarder, eller for hvilke sådanne ikke kan forventes udarbejdet inden for et rimeligt tidsrum, eller varer, der afviger væsentligt fra en standard, kan egnetheden attesteres ved en europæisk teknisk godkendelse på grundlag af fælles retningslinjer; de fælles retningslinjer for udstedelse af europæiske tekniske godkendelser vedtagelse på grundlag af basisdokumenterne;

i tilfælde, hvor der ikke findes harmoniserede standarder eller europæiske tekniske godkendelser, kan nationale eller andre ikke-harmoniserede tekniske specifikationer anerkendes som grundlag for en formodning for, at de væsentlige krav er opfyldt;

det er nødvendigt at sikre, at varerne er i overensstemmelse med de harmoniserede standarder og ikke-harmoniserede tekniske specifikationer, der er anerkendt på europæisk plan, ved hjælp af fabrikantens produktionskontrol, tilsyn, afprøvning, bedømmelse og attestering, som skal udføres af en uafhængig og kvalificeret tredjemand eller af fabrikanten selv;

der fastsættes midlertidigt en særprocedure for de varer, for hvilke der endnu ikke findes standarder eller tekniske godkendelser, der er anerkendt på europæisk plan; disse procedurer skal gøre det lettere at anerkende resultaterne af afprøvninger, der er foretaget i en anden

([1]) EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8.

▼B

medlemsstat i overensstemmelse med de tekniske krav, der gælder i bestemmelsesmedlemsstaten;

der bør oprettes et stående byggeudvalg bestående af eksperter udpeget af medlemsstaterne med den opgave at bistå Kommissionen i spørgsmål, der måtte opstå i forbindelse med dette direktivs praktiske gennemførelse og anvendelse;

medlemsstaternes ansvar for sikkerhedsmæssige, sundhedsmæssige og andre forhold, som er omfattet af de væsentlige krav på deres område, bør anerkendes i en beskyttelsesklausul, hvori der fastsættes passende beskyttelsesforanstaltninger —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Anvendelsesområde — Definitioner — Krav — Tekniske Specifikationer — Frie Varebevægelser

Artikel 1

1. Dette direktiv gælder for byggevarer, for så vidt de væsentlige krav til bygværker efter artikel 3, stk. 1, vedrører dem.

2. I dette direktiv forstås ved »byggevarer« alle varer, som fremstilles med henblik på at indgå varigt i bygværker, herunder bygninger og anlægsarbejder

»Byggevarer« benævnes i det følgende »varer«; bygværker, herunder bygninger og anlægsarbejder, benævnes i det følgende »bygværker«.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 1 omhandlede varer, der er bestemt til brug i bygværker, kun kan markedsføres, hvis de er egnede til den anvendelse, de er bestemt til, dvs. at de har sådanne egenskaber, at de bygværker, hvori de skal indgå, monteres, anvendes eller installeres, såfremt disse bygværker er korrekt udformet og opført, kan opfylde de væsentlige krav, der omhandles i artikel 3, hvis og når sådanne bygværker er omfattet af forskrifter, der indeholder sådanne krav.

▼M1

2. a) Når byggevarer omfattes af andre direktiver, som vedrører andre aspekter, og som foreskriver anbringelse af den i artikel 4, stk. 2, omhandlede CE-mærkning, angiver denne mærkning, at varerne også formodes at opfylde bestemmelserne i de pågældende direktiver.

b) Hvis fabrikanten i henhold til et eller flere af disse direktiver kan vælge, hvilken ordning han vil anvende i en overgangsperiode, viser »CE-mærkningen« imidlertid kun, at byggevarerne opfylder de direktiver, som fabrikanten anvender. I så fald skal referencerne vedrørende de anvendte direktiver, som offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, anføres på de dokumenter, vejledninger eller instruktioner, som kræves i henhold til nævnte direktiver, og som ledsager varerne.

▼B

3. Hvis et senere direktiv i hovedsagen vedrører andre aspekter og kun i begrænset omfang de væsentlige krav i nærværende direktiv, skal dette senere direktiv indeholde bestemmelser, der sikrer, at det også omfatter kravene i nærværende direktiv.

4. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for under overholdelse af traktaten at stille de krav, som de finder nødvendige for at sikre beskyttelsen af arbejdstagere ved anvendelsen af varerne, for så vidt dette ikke indebærer ændringer af varerne i forhold til specifikationerne i dette direktiv.

▼B

Artikel 3

1. De væsentlige krav til bygværker, som kan have indflydelse på en vares tekniske egenskaber, fremgår af målsætningerne i bilag I. Et eller flere af eller alle disse krav kan finde anvendelse; de skal opfyldes i løbet af en økonomisk rimelig levetid.

2. For at tage hensyn til eventuelle forskelle med hensyn til geografisk beliggenhed, klima og levevis samt eventuelle forskelle med hensyn til beskyttelsesniveauer på nationalt, regionalt eller lokalt plan kan der i de i stk. 3 omhandlede dokumenter og i de i artikel 4 omhandlede tekniske specifikationer for hvert væsentligt kravs vedkommende opstilles klasser for de krav, der skal opfyldes.

3. De væsentlige krav vil blive præciseret i dokumenter (basisdokumenter), med hvilke der skabes de nødvendige forbindelser mellem de væsentlige krav i stk. I og standardiseringsmandaterne, mandaterne vedrørende retningslinjer for den europæiske tekniske godkendelse eller anerkendelse af andre tekniske specifikationer i henhold til artikel 4 og 5.

Artikel 4

1. Standarder og tekniske godkendelser benævnes i dette direktiv »tekniske specifikationer«.

I dette direktiv er harmoniserede standarder de tekniske specifikationer, der er vedtaget af CEN eller CENELEC eller af begge efter mandat fra Kommissionen i henhold til direktiv 83/189/EØF, på grundlag af en udtalelse fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 19, og i overensstemmelse med de generelle bestemmelser for samarbejdet mellem Kommissionen og disse to organer, der blev undertegnet den 13. november 1984.

▼M1

2. Medlemsstaterne går ud fra, at byggevarer er egnet til deres formål, hvis de er af en sådan beskaffenhed, at bygværker, som de indgår i, og som er konstrueret og opført korrekt, opfylder de i artikel 3 nævnte væsentlige krav, og når disse varer er forsynet med »CE-mærkning«, som viser, at de opfylder alle bestemmelser i dette direktiv, herunder også de i kapitel V omhandlede procedurer for overensstemmelsesvurdering og proceduren i kapitel III. »CE-mærkningen« attesterer:

▼B

a) at de er i overensstemmelse med de relevante nationale standarder, hvortil de harmoniserede standarder er blevet omsat, og hvorom der er offentliggjort meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Medlemsstaterne offentliggør referencerne for disse nationale standarder

b) at de er i overensstemmelse med en europæisk teknisk godkendelse, som er udstedt efter fremgangsmåden i kapitel III, eller

c) at de er i overensstemmelse med de i stk. 3 omhandlede nationale tekniske specifikationer, hvis der ikke findes harmoniserede specifikationer; der udfærdiges en liste over disse nationale specifikationer efter fremgangsmåden i artikel 5, stk. 2.

3. Medlemsstaterne kan meddele Kommissionen teksterne til de af deres nationale tekniske specifikationer, som de anser for at være i overensstemmelse med de væsentlige krav i artikel 3. Kommissionen fremsender straks disse nationale tekniske specifikationer til de øvrige medlemsstater. Kommissionen meddeler efter fremgangsmåden i artikel 5, stk. 2, medlemsstaterne de nationale tekniske specifikationer, som kan formodes at være i overensstemmelse med de væsentlige krav i artikel 3.

Denne procedure iværksættes og varetages af Kommissionen i samråd med det udvalg, der er omhandlet i artikel 19.

Medlemsstaterne offentliggør referencerne til disse tekniske specifikationer. Kommissionen offentliggør dem desuden i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

▼B

4. Hvis en fabrikant eller dennes i Fællesskabet etablerede befuldmægtigede ikke eller kun delvis har anvendt de eksisterende tekniske specifikationer, der er nævnt i stk. 2, og som nødvendiggør, at varen i overensstemmelse med kriterierne i artikel 13, stk. 4, skal indgives med henblik på udstedelse af en overensstemmelseserklæring som defineret i bilag III, nr. 2, ii), variant 2 og 3, skal de tilsvarende afgørelser i henhold til artikel 13, stk. 4, og bilag III finde anvendelse, og der skal træffes afgørelse om en sådan vares egnethed til brug, jf. artikel 2, stk. 1, i overensstemmelse med fremgangsmåden i bilag III, nr. 2, ii), variant 2.

5. Kommissionen udarbejder, forvalter og reviderer med regelmæssige mellemrum og i samråd med det udvalg, der er omhandlet i artikel 19, en liste over varer, der spiller en begrænset rolle med hensyn til sundhed og sikkerhed, og herpå opførte varer kan markedsføres under forudsætning af, at fabrikanten har udstedt en erklæring om deres overensstemmelse med anerkendt teknologisk praksis.

▼M1

6. »CE-mærkningen« betyder, at en vare opfylder kravene i stk. 2 og 4. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant har ansvaret for, at »CE-mærkningen« anbringes på selve varen, på en på varen fastgjort etiket, på varens emballage eller på de ledsagende handelsdokumenter.

▼B

Bilag III indeholder en model for ►M1 CE-mærkning ◄ og betingelserne for brugen heraf.

Varer, der er nævnt i stk. 5, må ikke forsynes med ►M1 CE-mærkning ◄.

Artikel 5

1. Mener en medlemsstat eller Kommissionen, at de harmoniserede standarder eller europæiske tekniske godkendelser, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra a) og b), eller de mandater, der er omhandlet i kapitel II, ikke opfylder bestemmelserne i artikel 2 og 3, underretter den pågældende medlemsstat eller Kommissionen det udvalg, der er omhandlet i artikel 19, med angivelse af årsagerne hertil. Udvalget afgiver hasteudtalelse.

På baggrund af udtalelsen fra udvalget og efter høring af det udvalg, der er nedsat i henhold til direktiv 83/189/EØF, hvis der er tale om harmoniserede standarder, giver Kommissionen medlemsstaterne meddelelse om, hvorvidt de pågældende standarder eller godkendelser bør udgå af de publikationer, der er nævnt i artikel 7, stk. 3.

2. Så snart Kommissionen har modtaget den meddelelse, der er nævnt i artikel 4, stk. 3, hører den udvalget. På baggrund af udtalelsen fra udvalget underretter Kommissionen medlemsstaterne om, hvorvidt den pågældende tekniske specifikation er omfattet af formodningen om overensstemmelse, og offentliggør i så fald en reference hertil i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Hvis Kommissionen eller en medlemsstat er af den opfattelse, at en teknisk specifikation ikke længere opfylder de betingelser, der er nødvendige for at være omfattet af formodningen om overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 2 og 3, hører Kommissionen det udvalg, der er omhandlet i artikel 19. På baggrund af udtalelsen fra udvalget underretter Kommissionen medlemsstaterne om, hvorvidt den pågældende nationale tekniske specifikation fortsat skal være omfattet af formodningen om overensstemmelse og, hvis det ikke er tilfældet, om hvorvidt den reference hertil, der er nævnt i artikel 4, stk. 3, skal bortfalde.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne kan ikke modsætte sig, at varer, som opfylder dette direktivs bestemmelser, omsættes, markedsføres eller tages i brug på deres område.

▼B

Medlemsstaterne sørger for, at brug af sådanne varer til det formål, de er bestemt til, ikke hindres af regler eller betingelser, som pålægges af offentlige organer eller af private organer, der optræder som offentligt foretagende eller offentligt organ på grund af en monopolstilling.

2. Medlemsstaterne kan dog tillade, at varer, der ikke er omfattet af artikel 4, stk. 2, markedsføres på deres område, hvis de opfylder nationale bestemmelser, der er i overensstemmelse med traktaten, indtil de i kapitel II og III omhandlede europæiske tekniske specifikationer fastsætter andet. Kommissionen og det udvalg, der er omhandlet i artikel 19, vil regelmæssigt følge udviklingen inden for de europæiske tekniske specifikationer og tage dem op til revision.

3. Hvis der i de relevante europæiske tekniske specifikationer eller på grundlag af basisdokumenterne, jf. artikel 3, stk. 3, skelnes mellem forskellige klasser med hvert sit ydeevneniveau, kan medlemsstaterne kun fastsætte de ydeevneniveauer, som også skal overholdes på deres område, hvis disse krav ligger inden for fællesskabsklasserne, og kun under anvendelse af alle, nogle eller én klasse.

KAPITEL II

Harmoniserede standarder

Artikel 7

1. For at sikre kvaliteten af de harmoniserede standarder for varer skal de europæiske standardiseringsorganer udarbejde standarderne på grundlag af mandater, som Kommissionen efter fremgangsmåden i direktiv 83/189/EØF udsteder til dem efter høring af det udvalg, der er omhandlet i artikel 19, i overensstemmelse med de generelle bestemmelser for samarbejdet mellem Kommissionen og disse organer, der blev undertegnet den 13. november 1984.

2. De på denne måde udarbejdede standarder skal så vidt muligt affattes som ydeevnekrav til varerne under hensyn til basisdokumenterne

3. Når de europæiske standardiseringsorganer har udstedt standarderne, offentliggør Kommissionen disse standarder i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, med angivelse af referencerne.

KAPITEL III

Europæisk teknisk godkendelse

Artikel 8

1. Den europæiske tekniske godkendelse er en positiv teknisk vurdering af en vares egnethed til et bestemt formål i henseende til opfyldelse af de væsentlige krav, der gælder for de bygværker, hvori varen skal anvendes.

2. Europæisk teknisk godkendelse kan gives til

a) varer, for hvilke der hverken foreligger en harmoniseret standard eller en anerkendt national standard eller et mandat til en harmoniseret standard, og for hvilke Kommissionen efter høring af det udvalg, der er omhandlet i artikel 19, mener, at der ikke eller endnu ikke kan udarbejdes en standard og

b) varer, som afviger betydeligt fra harmoniserede eller anerkendte nationale standarder.

Selv i tilfælde, hvor der er udstedt et mandat til en harmoniseret standard, udelukker bestemmelserne i litra a) ikke, at der kan gives europæisk teknisk godkendelse, hvorom der allerede er ansøgt for produkter, for hvilke der findes retningslinjer for godkendelsen. Dette gælder, indtil den harmoniserede standard træder i kraft i medlemsstaterne.

3. I særlige tilfælde kan Kommissionen som en undtagelse fra stk. 2, litra a), efter høring af det udvalg, der er omhandlet i artikel 19, tillade, at der for varer, for hvilke der foreligger et mandat til en harmoniseret

▼B

standard, eller for hvilke Kommissionen har fastslået, at en harmoniseret standard kan udarbejdes, udstedes en europæisk teknisk godkendelse. Tilladelsen kan kun gælde i et bestemt tidsrum.

4. Den europæiske tekniske godkendelse udstedes normalt for fem år. Dette tidsrum kan forlænges.

Artikel 9

1. Den europæiske tekniske godkendelse for en vare udarbejdes på grundlag af undersøgelser, afprøvninger og en bedømmelse, der er baseret på de i artikel 3, stk. 3, omhandlede basisdokumenter og på de i artikel 11 omhandlede retningslinjer for varen eller den varetype, den tilhører.

2. Foreligger de i artikel 11 omhandlede retningslinjer ikke eller endnu ikke, kan der med henvisning til de relevante væsentlige krav og basisdokumenterne udstedes en europæisk teknisk godkendelse, hvis godkendelsesorganerne i de i bilag II omhandlede organisationer under et har bedømt varen positivt. Hvis godkendelsesorganerne ikke er enige, forelægges sagen for det udvalg, der er omhandlet i artikel 19.

3. Den europæiske tekniske godkendelse for en vare udstedes i en medlemsstat efter fremgangsmåden i bilag II på anmodning af fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede befuldmægtigede

Artikel 10

1. Hver medlemsstat meddeler de øvrige medlemsstater og Kommissionen navn og adresse på de organer, som den autoriserer til at udstede europæiske tekniske godkendelser.

2. Godkendelsesorganerne skal opfylde kravene i dette direktiv og skal navnlig kunne

— vurdere nye varers egnethed på grundlag af videnskabelig og praktisk viden,

— træffe afgørelse uden at tage hensyn til berørte fabrikanters eller disses befuldmægtigedes interesser og

— sammenfatte alle berørte parters bidrag i en afvejet vurderirng.

3. Fortegnelsen over de organer, der har tilladelse til at udstede europæiske tekniske godkendelser, samt enhver ændring af denne fortegnelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven.

Artikel 11

1. Kommissionen giver efter høring af det udvalg, der er omhandlet i artikel 19, organisationen for de af medlemsstaterne udpegede godkendelsesorganer mandat til at udarbejde retningslinjer for den europæiske tekniske godkendelse for en vare eller en varetype.

2. Retningslinjerne for den europæiske tekniske godkendelse for en vare eller en varetype skal navnlig indeholde følgende:

a) en liste over de basisdokumenter, der skal tages hensyn til, jf artikel 3, stk. 3,

b) de konkrete krav til varen i overensstemmelse med de væsentlige krav i artikel 3, stk. 1,

c) afprøvningsmetoderne,

d) metoden til vurdering og bedømmelse af resultaterne af afprøvningen,

e) kontrol- og overensstemmelsesprocedurerne, der skal være i overensstemmelse med artikel 13, 14 og 15,

f) gyldighedsperioden for den europæiske tekniske godkendelse.

3. Medlemsstaterne offentliggør retningslinjerne for den europæiske tekniske godkendelse på deres officielle sprog efter høring af det udvalg, der er omhandlet i artikel 19.

▼B

KAPITEL IV

Basisdokumenter

Artikel 12

1. Kommissionen giver efter høring af det udvalg, der er omhandlet i artikel 19, de faglige udvalg, hvori medlemsstaterne er repræsenteret, mandat til at udarbejde de i artikel 3, stk. 3, omhandlede basisdokumenter.

2. Basisdokumenterne

a) præciserer de i artikel 3 og bilag I fastsatte væsentlige krav, idet de harmoniserer terminologien og de tekniske grundlag og anfører klasser og niveauer for hvert enkelt krav, når dette er nødvendigt, og når den videnskabelige og tekniske viden gør det muligt,

b) anviser fremgangsmåder for påvisning af den indbyrdes sammenhæng mellem disse klasser eller niveauer af krav og de i artikel 4 omhandlede tekniske specifikationer: f.eks. beregnings- og påvisningsmetoder, tekniske konstruktionsregler mm.

c) tages i betragtning ved udarbejdelsen af harmoniserede standarder og retningslinjer for den europæiske tekniske godkendelse samt for godkendelsen af nationale tekniske specifikationer ifølge artikel 4, stk. 3.

3. Kommissionen offentliggør basisdokumenterne i *De Europæiske Fællesskabes Tidende*, C-udgaven, efter høring af det udvalg, der er omhandlet i artikel 19.

KAPITEL V

Attestering af overensstemmelse

Artikel 13

1. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede befuldmægtigede er ansvarlig for attesteringen af, at varer er i overensstemmelse med kravene i en teknisk specifikation, jf. artikel 4.

2. De varer, som er underlagt attestering af overensstemmelsen, formodes at være i overensstemmelse med tekniske specifikationer som omhandlet i artikel 4. Overensstemmelsen fastslås ved afprøvning eller andre beviser på grundlag af de tekniske specifikationer, jf. bilag III.

3. Attesteringen af en vares overensstemmelse forudsætter,

a) at fabrikanten har en produktionskontrolordning i fabrikken, hvorved det sikres, at varerne er i overensstemmelse med de relevante tekniske specifikationer eller

b) at der for særlige varer, der er angivet i de relevante tekniske specifikationer som supplement til produktionskontrolordningen i fabrikken, inddrages et hertil autoriseret certificeringsorgan i bedømmelsen og overvågningen af produktionskontrollen og af selve varen.

4. Valget af procedure som omhandlet i stk. 3 for en given vare eller varetype fastlægges af Kommissionen efter høring af det udvalg, der er omhandlet i artikel 19, afhængigt af

a) varens betydning i forhold til de væsentlige krav, navnlig i forbindelse med sundhed og sikkerhed,

b) varens beskaffenhed,

c) hvorledes ændringer i varens egenskaber indvirker på dens funktion,

d) hvor hyppigt der opstår fejl ved fremstillingen af varen

i overensstemmelse med de nærmere enkeltheder, der er anført i bilag III.

I alle tilfælde skal den valgte procedure være den billigste procedure, der er forenelig med sikkerhedshensyn.

▼B

Den således fastlagte procedure skal anføres i mandaterne og i den tekniske specifikation eller ved offentliggørelsen af denne specifikation.

5. Ved fremstilling af en vare i et enkelt eksemplar (og ikke i serier) er det tilstrækkeligt med en erklæring om overensstemmelse, jf. bilag III, nr. 2, under nr. ii), variant 3, medmindre andet bestemmes i den tekniske specifikation for så vidt angår varer, der har særlig stor indvirkning på sundhed og sikkerhed.

Artikel 14

1. Under hensyn til bilag III fører de angivne procedurer

a) for så vidt angår artikel 13, stk. 3, litra a), til, at fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede befuldmægtigede udsteder en erklæring om varens overensstemmelse eller

b) for så vidt angår artikel 13, stk. 3, litra b), til, at et autoriseret certificeringsorgan udsteder en typeattest for en for produktionskontrol- og overvågningsordning eller for selve varen.

Enkelthederne i procedurerne for attestering af overensstemmelsen er anført i bilag III.

2. Fabrikantens overensstemmelseserklæring eller typeattesten berettiger fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede befuldmægtigede til at anbringe den rette ►**M1** CE-mærkning ◄ på selve varen, på en etikette, som er fastgjort til varen, på emballagen eller på de ledsagende handelsdokumenter. En model af ►**M1** CE-mærkningen ◄ og anvendelsesforskrifterne for hver procedure for attestering af overensstemmelsen findes i bilag III.

Artikel 15

1. Medlemsstaterne sørger for, at ►**M1** CE-mærkning ◄ anvendes korrekt.

▼M1

2. Med forbehold af artikel 21:

a) er fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant, hvis en medlemsstat konstaterer, at »CE-mærkningen« er blevet anbragt uberettiget, forpligtet til at sørge for, at varen igen bringes til at opfylde bestemmelserne om »CE-mærkning«, og at overtrædelsen bringes til ophør på de betingelser, som medlemsstaten har fastsat;

b) skal medlemsstaten, såfremt varen fortsat ikke opfylder kravene, træffe alle nødvendige foranstaltninger for at begrænse eller forbyde markedsføring af den pågældende vare eller sikre, at den trækkes tilbage fra markedet efter fremgangsmåden i artikel 21.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at forbyde, at der på varerne eller deres emballage anbringes mærkning, der kan vildlede tredjemand med hensyn til »CE-mærkningens« betydning og grafiske udformning. Enhver anden mærkning kan anbringes på selve byggevarerne, på en på varerne fastgjort etiket, på emballagen eller på de ledsagende handelsdokumenter, forudsat at dette ikke gør »CE-mærkningen« mindre synlig eller letlæselig.

▼B

KAPITEL VI

Særprocedurer

Artikel 16

1. Når der for en given vare ikke foreligger tekniske specifikationer i artikel 4, anser bestemmelsesmedlemsstaten efter anmodning i hvert enkelt tilfælde varen for at være i overensstemmelse med gældende nationale bestemmelser, når den har opnået et tilfredsstillende resultat ved afprøvninger og kontroller, der er udført af et autoriseret organ i oprindelsesmedlemsstaten efter metoder, som er gældende i bestemmelsesmedlemsstaten eller af denne anerkendes som ækvivalent.

▼B

2. Oprindelsesmedlemsstaten meddeler bestemmelsesmedlemsstaten, efter hvis bestemmelser afprøvning og kontrol skal udføres, hvilket organ den agter at autorisere hertil. Bestemmelsesmedlemsstaten og oprindelsesmedlemsstaten stiller alle fornødne oplysninger til rådighed for hinanden. Efter at de har udvekslet oplysninger, godkender oprindelsesmedlemsstaten det udpegede organ. Har en medlemsstat betænkeligheder, skal den begrunde disse og underrette Kommissionen

3. Medlemsstaterne sørger for, at de udpegede organer yder hinanden al nødvendig bistand.

4. Konstaterer en medlemsstat, at et autoriseret organ ikke gennemfører afprøvninger og kontroller korrekt efter dens nationale bestemmelser, meddeler den dette til den medlemsstat, hvor organet er autoriseret. Medlemsstaten underretter inden for en passende frist den meddelende medlemsstat om de foranstaltninger, der er blevet truffet. Hvis den meddelende medlemsstat ikke anser de trufne foranstaltninger for tilstrækkelige, kan den forbyde markedsføringen og ibrugtagningen af den pågældende vare eller stille særlige betingelser herfor. Den underretter den anden medlemsstat og Kommissionen herom.

Artikel 17

Bestemmelsesmedlemsstaterne tillægger rapporter og typeattester, der udstedes i oprindelsesmedlemsstaten efter proceduren i artikel 16, samme værdi som tilsvarende nationale dokumenter.

KAPITEL VII

Autoriserede organer

Artikel 18

▼M1

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvilke certificeringsorganer, tilsynsorganer og prøvelaboratorier, de har udpeget til at udføre de opgaver, som skal udføres med henblik på tekniske godkendelser, udstedelse af typeattester, kontroller og afprøvninger i henhold til dette direktiv, samt om disse organers navn og adresse og om hvilket identifikationsnummer, Kommissionen har tildelt dem.

Kommissionen offentliggør en liste over disse organer og laboratorier samt deres identifikationsnummer og de opgaver og produkter, for hvilke de er udpeget, i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Kommissionen sørger for, at listen ajourføres.

▼B

2. Certificeringsorganerne, tilsynsorganerne og prøvelaboratorierne skal opfylde de i bilag IV fastsatte kriterier

3. Medlemsstaterne skal give oplysning om, hvilke varer der falder ind under de i stk. 1 omhandlede organers og laboratoriers kompetence, og hvilke opgaver der påhviler dem.

KAPITEL VIII

Det Stående Byggeudvalg

Artikel 19

1. Der nedsættes et »stående byggeudvalg«.

2. Udvalget er sammensat af repræsentanter, der udpeges af medlemsstaterne. Det har en repræsentant for Kommissionen som formand. Hver medlemsstat udpeger to repræsentanter. Repræsentanterne kan ledsages af sagkyndige.

▼B

3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 20

1. Det udvalg, der er omhandlet i artikel 19, kan på formandens eller en medlemsstats anmodning undersøge ethvert spørgsmål i forbindelse med gennemførelsen og den praktiske anvendelse af dette direktiv.

2. Bestemmelser vedrørende

a) fastlæggelse af klasser af krav, for så vidt de ikke er medtaget i basisdokumenterne, og fastlæggelse af proceduren for attestering af overensstemmelse i mandater vedrørende standarder i henhold til artikel 7, stk. l, og retningslinjer for godkendelse i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1,

b) meddelelse af mandater vedrørende udarbejdelse af basisdokumenter i henhold til artikel 12, stk. 1, og stillingtagen til basisdokumenter i henhold til artikel 12, stk. 3,

c) godkendelse af nationale tekniske specifikationer, i henhold til artikel 4, stk. 3

vedtages efter proceduren i stk. 3 og 4.

3. Kommissionen repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i udvalget tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

4. Kommissionen vedtager de pågældende foranstaltninger, hvis de er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 19.

Er foranstaltningerne ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ikke senest tre måneder efter forslagets forelæggelse truffet afgørelse, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger.

KAPITEL IX

Beskyttelsesklausul

Artikel 21

1. Konstaterer en medlemsstat, at en vare, der er erklæret i overensstemmelse med dette direktiv, ikke opfylder artikel 2 og 3, træffer den alle fornødne foranstaltninger til at trække varerne tilbage fra markedet, forbyde deres markedsføring eller begrænse den fri omsætning heraf.

Medlemsstaten underretter omgående Kommissionen om denne foranstaltning og anfører begrundelsen for sin afgørelse, herunder især, om den manglende overensstemmelse skyldes:

a) manglende overholdelse af artikel 2 og 3, såfremt varen ikke opfylder de i artikel 4 omhandlede tekniske specifikationer,

b) ukorrekt anvendelse af de i artikel 4 omhandlede tekniske specifikationer,

c) en mangel i selve de i artikel 4 omhandlede tekniske specifikationer.

2. Kommissionen hører de pågældende parter snarest muligt. Konstaterer den efter denne høring, at foranstaltningen er berettiget, underretter den omgående den initiativtagende medlemsstat samt de øvrige medlemsstater.

3. Er den i stk. 1 nævnte afgørelse begrundet i en mangel i standarderne eller i de tekniske specifikationer, og agter den medlemsstat, der har truffet de pågældende foranstaltninger, at opretholde dem, hører

▼B

Kommissionen de berørte parter og underretter derefter inden to måneder det udvalg, der er omhandlet i artikel 19, samt, såfremt det drejer sig om mangler i en harmoniseret standard, det udvalg, der er nedsat i henhold til direktiv 83/189/EØF, og iværksætter proceduren i artikel 5, stk. 2.

4. Den berørte medlemsstat træffer passende foranstaltninger mod den, der har afgivet overensstemmelseserklæringen, og underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

5. Kommissionen sørger for, at medlemsstaterne holdes underrettet om procedurens forløb og resultater.

KAPITEL X

Afsluttende bestemmelser

Artikel 22

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden for en frist på 30 måneder fra dets meddelelse ([1]). De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 23

Senest den 31. december 1993 foretager Kommissionen efter høring af det udvalg, der er omhandlet i artikel 19, en vurdering af, hvordan de i dette direktiv fastsatte procedurer fungerer, og fremlægger om nødvendigt forslag til passende ændringer.

Artikel 24

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

([1]) Dette direktiv er meddelt medlemsstaterne den 27. december 1988.

▼B

BILAG I

VÆSENTLIGE KRAV

Med byggevarerne skal der kunne opføres bygværker, der (både i deres helhed og i dele heraf) er egnede til brug ud fra et økonomisk synspunkt, og som i denne forbindelse opfylder nedennævnte væsentlige krav, når sådanne bygværker er omfattet af forskrifter, der indeholder sådanne krav. Disse krav skal med forbehold af normal vedligeholdelse være opfyldt gennem en økonomisk rimelig levetid. Ved opstillingen af kravene er der generelt taget hensyn til normale påvirkninger.

1. **Mekanisk modstandsdygtighed og stabilitet**

Bygværket skal være konstrueret og opført på en sådan måde, at de påvirkninger, det vil kunne komme ud for under opførelse og brug, ikke fremkalder nogen af følgende skader:

a) sammenstyrtning af hele bygværket eller dele heraf,

b) større deformationer i uacceptabelt omfang,

c) beskadigelse af andre af bygværkets dele eller af installationer eller fast udstyr som følge af en større deformation af de bærende dele,

d) beskadigelse ved ydre påvirkning, som ikke står i et rimeligt forhold til den oprindelige årsag.

2. **Brandsikring**

Bygværket skal være konstrueret og opført på en sådan måde, at følgende krav kan opfyldes i tilfælde af brand:

— man skal kunne regne med bygværkets bæreevne i et bestemt tidsrum,

— udvikling og spredning af ild og røg inde i selve bygningen skal være begrænset,

— ilden må kun i begrænset omfang kunne brede sig til nabobygninger,

— de personer, der befinder sig i bygningen, skal kunne forlade denne eller evakueres på anden måde,

— redningsmandskabets sikkerhed skal være taget i betragtning.

3. **Hygiejne, sundhed og miljø**

Bygværket skal være konstrueret og opført på en sådan måde, at det ikke udgør nogen risiko af hygiejne- eller sundhedsmæssig art for beboere eller naboer på grund af bl. a. følgende:

— afgivelse af giftige gasser,

— tilstedeværelse af farlige partikler eller gas i luften,

— farlig stråling,

— forurening eller forgiftning af vand eller jord,

— mangelfuld udledning af spildevand, røg og fast eller fydende affald,

— fugtdannelse i dele af bygværket eller på overflader inden i dette.

4. **Sikkerhed ved anvendelsen**

Bygværket skal være konstrueret og opført på en sådan måde, at anvendelsen heraf ikke indebærer en uacceptabel risiko for drifts- eller arbejdsulykker såsom glidning, fald, sammenstød, forbrændinger, elektriske stød og forvoldelse af eksplosionskader.

5. **Beskyttelse mod støjgener**

Bygværket skal være konstrueret og opført på en sådan måde, at den støj, der opfattes af personer i bygningen eller i nærheden, holdes nede på et sådant niveau, at det ikke frembyder nogen sundhedsfare, og at de pågældende personer kan sove, hvile og arbejde under tilfredsstillende forhold.

6. **Energiebesparelser og varmeisolering**

Bygværket og dets varme-, køle- og ventilationsanlæg skal være konstrueret og udført på en sådan måde, at energiforbruget ved anvendelse heraf er moderat under hensyn til stedets klimatiske forhold og til beboerne.

▼B

BILAG II

EUROPÆISK TEKNISK GODKENDELSE

1. En fabrikant eller dennes i Fællesskabet etablerede befuldmægtigede kan kun indgive ansøgning om godkendelse til et enkelt organ, der er autoriseret med henblik herpå.

2. De af medlemsstaterne udpegede godkendelsesorganer slutter sig sammen i en organisation. Denne organisation er forpligtet til på sit ansvarsområde at arbejde snævert sammen med Kommissionen, der hører det udvalg, der er omhandlet i artikel 19, i vigtige spørgsmål. Såfremt en medlemsstat har udpeget mere end et godkendelsesorgan, påhviler det medlemsstaten at samordne disse organer; medlemsstaten skal også udpege det organ, der skal være talsmand i organisationen.

3. De fælles procedureregler for ansøgning om samt behandling og tildeling af godkendelser udarbejdes af den organisation, hvori de udpegede godkendelsesorganer er sammensluttet. De fælles procedureregler vedtages af Kommissionen på grundlag af en udtalelse fra udvalget i overensstemmelse med artikel 20.

4. Godkendelsesorganerne yder inden for rammerne af den organisation, i hvilken de er sammensluttet, hinanden den nødvendige gensidige støtte. Koordineringen i konkrete spørgsmål om tekniske godkendelser påhviler også denne organisation. Med henblik herpå nedsætter organisationen efter behov undergrupper.

5. De europæiske tekniske godkendelser offentliggøres af godkendelsesorganerne, som underretter alle andre autoriserede organer herom. På anmodning af et autoriseret godkendelsesorgan tilsendes dette til underretning et fuldstændigt dokumentationsmateriale vedrørende en tildelt godkendelse.

6. Omkostningerne i forbindelse med proceduren for europæisk teknisk godkendelse afholdes af ansøgeren i overensstemmelse med nationale bestemmelser.

▼B

BILAG III

ATTESTERING AF OVERENSSTEMMELSER MED TEKNISKE SPECIFIKATIONER

1. OVERENSSTEMMELSESKONTROLLENS ELEMENTER

Ved fastsættelsen af proceduren for attestering af en vares overensstemmelse med de tekniske specifikationer i artikel 13 skal nedenstående elementer i overensstemmelseskontrollen anvendes. Det afhænger af kravene til de forskellige varer eller varegrupper i henhold til de i artikel 13, stk. 3 og 4, omhandlede kriterier, hvilke elementer der skal indgå i en ordning og i hvilken kombination.

a) Førstegangsafprøvning af varen foretaget af fabrikanten eller af et autoriseret organ,

b) afprøvninger af prøver udtaget i fabrikken efter en fastlagt afprøvningsplan, foretaget af fabrikanten eller af et autoriseret organ,

c) afprøvning af stikprøver udtaget i fabrikken, på det åbne marked eller på byggepladsen, foretaget af fabrikanten eller af et autoriseret organ,

d) afprøvning af prøver fra et parti, som er parat til levering eller allerede leveret, foretaget af fabrikanten eller af et autoriseret organ,

e) fabrikkens egen produktionskontrol,

f) førstegangskontrol af fabrikken og af dennes egen produktionskontrol, foretaget af et autoriseret organ,

g) løbende tilsyn, bedømmelse og vurdering af fabrikkens egen produktionskontrol foretaget af et autoriseret organ

Ved fabrikkens egen produktionskontrol forstås i direktivet en intern løbende produktionskontrol, der udføres af fabrikanten. Alle de nærmere betingelser, krav og bestemmelser, som fabrikanten har fastlagt, skal dokumenteres systematisk i form af en skriftlig redegørelse for metoder og procedurer. Denne dokumentation for produktionskontrolordningen skal sikre, at kvalitetssikringen opfattes ens, og gøre det muligt at kontrollere, om de krævede varespecifikationer nås, og om produktionskontrolordningen gennemføres efter hensigten.

2. ORDNINGER FOR ATTESTERING AF OVERENSSTEMMELSE

Følgende ordninger for attestering af overensstemmelse skal fortrinsvis anvendes.

i) Et autoriseret certificeringsorgans attestering af varens overensstemmelse på grundlag af

a) *(påhviler fabrikanten)*

1. fabrikkens egen produktionskontrol,

2. fabrikantens supplerende afprøvning af prøver udtaget på fabrikken efter en fastlagt afprøvningsplan

b) *(påhviler det autoriserede organ)*

3. førstegangsafprøvning af varen,

4. forudgående kontrol af fabrikken og af dennes egen produktionskontrol,

5. løbende overvågning, bedømmelse og godkendelse af fabrikkens egen produktionskontrol,

6. eventuel afprøvning af stikprøver udtaget på fabrikken, markedet eller byggepladsen.

ii) Fabrikantens overensstemmelseserklæring for varen på grundlag af:

Variant 1

a) *(påhviler fabrikanten)*

1. førstegangsafprøvning af varen,

2. fabrikkens egen produktionskontrol,

3. eventuel afprøvning af prøver udtaget på fabrikken efter en fastlagt afprøvningsplan

b) *(påhviler det autoriserede organ)*

4. godkendelsesattest for fabrikkens egen produktionskontrol på grundlag af

— forudgående kontrol af fabrikken og af dennes egen produktionskontrol,

▼B

— eventuel løbende overvågning, bedømmelse og godkendelse af fabrikkens egen produktionskontrol.

Variant 2

1. førstegangsafprøvning af varen foretaget af et autoriseret laboratorium,
2. fabrikkens egen produktionskontrol.

Variant 3

1. førstegangsafprøvning foretaget af fabrikanten,
2. fabrikkens egen produktionskontrol.

3. ORGANER, DER ER INDDRAGET I OVERENSSTEMMELSESATTESTERINGEN

Der skelnes funktionelt mellem følgende organer, der er inddraget i attesteringen af overensstemmelse:

i) certificeringsorganet: et upartisk organ, statsligt eller ikke-statsligt, der besidder den nødvendige kompetence og det nødvendige ansvar til at gennemføre attesteringen af overensstemmelse i henhold til de fastlagte procedure- og forvaltningsregler,

ii) kontrolorganet: et upartisk organ, der råder over den organisation, det personale, den kompetence og den integritet, der skal til for efter specifikke kriterier at udføre sådanne opgaver som vurdering, anbefaling vedrørende accept af fabrikantens kvalitetskontroloperationer og kontrol heraf, udvælgelse og vurdering af produkter in situ, på fabrikken eller andre steder efter specifikke kriterier,

iii) prøvelaboratoriet: et laboratorium, der måler, undersøger, afprøver, kalibrerer eller på anden måde bestemmer materialernes eller produkternes præstationsevne.

I de tilfælde, der er nævnt i punkt 2, i) og ii) (variant 1), kan de tre funktioner i nr. 3, under nummer i) til iii), udøves af et enkelt kontrolorgan eller af forskellige organer, i hvilket tilfælde det kontrolorgan eller prøvelaboratorium, der forestår overensstemmelsesattesteringen, udfører sine funktioner på certificeringsorganets vegne.

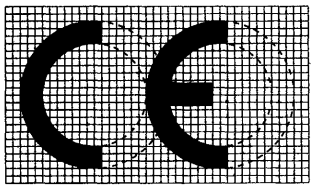
For så vidt angår de kriterier, der vedrører certificerings- og kontrolorganernes samt prøvelaboratoriernes kompetence, objektivitet og integritet, henvises til bilag IV.

4. ►**M1** CE-MÆRKNING, ◄ EF-TYPEATTEST OG EF-OVERENSSTEMMELSESERKLÆRINGER

▼**M1**

4.1. »CE-overensstemmelsesmærkning«

— »CE-overensstemmelsesmærkning« består af bogstaverne »CE« i følgende udformning:



— Hvis »CE-mærkningen« formindskes eller forstørres, skal modellens størrelsesforhold, som anført ovenfor, overholdes.

— De forskellige dele, der indgår i »CE-mærkningen«, skal så vidt muligt være af samme højde, og denne skal mindst være 5 mm.

— »CE-mærkningen« efterfølges af identifikationsnummeret for det organ, der deltager i produktionskontrolfasen.

Supplerende påskrifter

— »CE-mærkningen« ledsages af fabrikantens navn eller identifikationsmærke, de to sidste cifre i årstallet for det år, hvor »CE-mærkningen« er blevet anbragt, og i givet fald nummeret på EF-overensstemmelsescertifikatet og eventuelt af angivelser, der gør det muligt at identificere varens karakteristika i forhold til de tekniske specifikationer.

▼B

4.2. EF-typeattest

EF-typeattesten skal navnlig indeholde

— certificeringsorganets navn og adresse,

— fabrikantens eller dennes i Fællesskabet etablerede befuldmægtigedes navn og adresse,

— beskrivelse af varen (type, identifikation, anvendelse mm.),

— bestemmelser, som varen opfylder,

— særlige betingelser for varens anvendelse,

— attestens nummer,

— eventuelle betingelser for attestens gyldighed og løbetid,

— navn og stilling for den person, der er bemyndiget til at underskrive attesten.

4.3. EF-overensstemmelseserklæring

EF-overensstemmelseserklæringen skal navnlig indeholde

— navn og adresse på fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede befuldmægtigede,

— beskrivelse af varen (type, identifikation, anvendelse mm.),

— bestemmelser, som varen opfylder,

— særlige betingelser for varens anvendelse,

— eventuelle autoriserede organers navn og adresse,

— navn og stilling for den person, der er bemyndiget til at underskrive erklæringen på fabrikantens eller dennes befuldmægtigedes vegne.

4.4. Typeattesten og overensstemmelseserklæringen skal foreligge på det (de) officielle sprog i den medlemsstat, hvori varen skal anvendes.

▼B

BILAG IV

AUTORISERING AF PRØVELABORATORIER SAMT KONTROL- OG CERTIFICERINGSORGANER

De prøvelaboratorier samt kontrol- og certificeringsorganer, som medlemsstaterne udpeger, skal opfylde følgende mindstekrav:

1. De skal råde over det nødvendige personale og apparatur
2. Personalet skal have teknisk kompetence og faglig integritet
3. Lederne og teknikerne skal med hensyn til de i dette direktiv omhandlede afprøvninger, rapporter, attester og overvågningsforanstaltninger være upartiske i forhold til alle kredse, grupper og personer, der direkte eller indirekte har interesser på byggevareområdet.
4. Personalet har tavshedspligt.
5. Der skal tegnes en ansvarsforsikring, medmindre erstatningsansvar dækkes af det offentlige i henhold til national ret.

Medlemsstaternes kompetente myndigheder skal jævnligt kontrollere, at kravene i punkt 1 og 2 er opfyldt.